

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3272/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Virágh Attila ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint a perbeli II. rendű alperes kérelme alapján terület- és településfejlesztés közérdekű cél megvalósítására kisajátítási eljárás indult az indítványozó felperes tulajdonát képező ingatlanra vonatkozóan. Az I. rendű alperes kormányhivatal határozatával az említett ingatlant megosztotta, és a megosztással létrejött, kivett közút megnevezésű ingatlanrészt a II. rendű alperes javára kisajátította. E határozatában az indítványozót mint tulajdonost a kisajátított ingatlanért megillető kártalanítás összegét meghatározta.
- [4] A határozattal szemben az indítványozó keresettel élt. Kifogásolta, hogy az I. rendű alperes nem tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének és nem ismertette az indítványozóval a kisajátítási tervnek az ingatlanra vonatkozó előírásait. Az indítványozó kifogásolta az építési zónába történő besorolással és a telekhatároló kerítéssel kapcsolatban tett megállapításait a határozatnak. Ugyancsak nem értett egyet az indítványozó az eljárás során felhasznált szakértői vélemény számos megállapításával sem.
- [5] Az eljáró bíróság az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet szerint mivel az indítványozó kézhez vette és megismerte a kisajátításról rendelkező határozat alapjául szolgáló szakértői véleményt, valamint a kisajátítási tárgyalásra szabályszerűen megidéztek, ezért lehetősége lett volna, hogy együttműködjön a hatósággal a tényállás feltárása érdekében, a nyilatkozattétel jogával élhetett. Amennyiben azonban a szakértői véleményben foglaltakat sérelmezi valamely körülmény folytán, vagy volt a birtokában a tényállás tisztázásához szükséges bizonyíték, de ennek csatolásától elzárkózott a közigazgatási eljárásban és ezen körülményekre a hatósági eljárásban nem is utalt, a közigazgatási perben már nem hivatkozhat ezen bizonyítékokra, illetve körülményekre. Az I. rendű alperes határozata ezért nem tekinthető jogszabálysértőnek, mivel az indítványozó nem hivatkozott a keresetlevelében előadottakra a megelőző eljárás idején, nem adta elő a szakvéleménnyel kapcsolatos aggályait, és ezzel a közigazgatási perrendtartás előírásai értelmében elzárta magát attól a lehetőségtől, hogy a bírósági eljárásban vizsgálthassa felül a szakvélemény megalapozottságát.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, melynek befogadását a Kúria megtagadta, tekintettel arra, hogy az indítványozó a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállását érdemben igazoló indokolást nem terjesztett elő. A Kúria megállapítása szerint az indítványozó lényegében az eljáró bíróság általa sérelmesnek tartott jogértelmezését vitatta.
- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzése ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.

- [8] Az Alaptörvény XIII. cikk sérelmét az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kp. 78. §-ának törvénytörő alkalmazásával a jogorvoslati eljárásban nem bírálták el a szakértői véleménnyel kapcsolatosan kifejtett aggályait, és így a tulajdonából kikerült ingatlan reális kártalanítási összegének megállapítása elmaradt.
- [9] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelmével kapcsolatban az indítványozó a következőket adta elő. A Kúria végzésében azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadás feltételeinek nem felelt meg, amely álláspontot az indítványozó jogszabálysértőnek tart. Az indítványozó az 5/2020. (I. 29.) AB határozatot felidézve előadta, hogy a közigazgatási bíróság nem csupán szubjektív jogvédelemre hivatott, hanem alkotmányos rendeltetése a közigazgatás feletti törvényességi felülvizsgálat is. A határozatban vizsgált szabályozás nem akadályozza azt, hogy a bíróság elvégezze a közigazgatási döntés törvényességének teljes körű vizsgálatát, ideértve a támadott szakértői vélemény tartalmát is. Az indítványozó kereseti kérelmében éppen a szakértői véleményt támadta. Kifogásolta, hogy a közigazgatási eljárásban ugyanaz a szakértő járt el, mint akit a kisajátítást kérő felkért a vételi ajánlat megtételének alátámasztására. A hatósági eljárásban benyújtott szakvélemény megalapozottsága, tartalma a felülvizsgált hatósági határozatba történt beépülését követően a közigazgatási perben is vitathatóvá válik. Ezt a lehetőséget a bíróság – az általa jogszabálysértő módon alkalmazott jogszabályi rendelkezéssel – az indítványozótól megvonta.
- [10] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [11] Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, mivel az indítványozó a támadott bírósági döntést, a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzését 2020. január 13-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2020. február 10-én nyújtotta be. Tekintettel arra, hogy a határidő megtartottnak minősül, a nemcsak a Kúria végzése, hanem a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítélete is vizsgálható {3086/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [12] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése], a támadott bírói döntéseket, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítéletét és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzését, továbbá az alaptörvényellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [13] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [14] A jogerős ítélet tekintetében az Alaptörvény XIII. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek és a kúriai végzés tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek indítványban írt sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírlatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó egyet nem értését fejezi ki az eljáró bíróságok döntésével, azok indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a tulajdonhoz való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog vagy a jogorvoslatihoz való jog megsértésének kételye nem merül fel.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető

alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/311/2020.

